

Arrest

nr. 95 106 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 31 mei 2011 het Rijk binnen en diende op 7 juni 2011 een asielaanvraag in. Op 8 augustus 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert een Somalisch staatsburger te zijn, afkomstig uit Hodan district, Mogadishu en behorende tot de clan Ashraaf. U werd op 08/01/1966 geboren in Mogadishu, Hodan district, waar u gedurende gans uw leven gewoond hebt. Uw echtgenoot, Farah Mohamed, stierf acht jaar geleden. Sinds hij stierf verkocht u zaken op Bakara markt in Mogadishu, om uzelf en uw kinderen te onderhouden. Op een dag werd kwamen er jonge mannen langs op de markt die uw handelswaren vernielden. U stopte vervolgens met verkopen op Bakara markt, maar later begon u weer, omdat u uw familie moest onderhouden. De mannen merkten dat u was teruggekomen en dwongen u op 16 januari 2011 in een auto te stappen. Vervolgens gooiden ze u uit de auto, waardoor u verwondingen opliep aan uw rug en hand. Na uw ongeval bracht uw oom u per vliegtuig naar Adis Abeba, Ethiopië, waar u in het ziekenhuis verbleef omwille van uw verwondingen. In mei 2011 vertrok u vanuit Adis Abeba met het vliegtuig naar België. Op 7 juni 2011 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U hebt doorheen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zo blijkt uw geografische, etnografische en politieke kennis over Somalië bijzonder beperkt.

Wat betreft uw **gebrek aan geografische en algemene kennis** over het district Hodan in het bijzonder en Mogadishu in het algemeen kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt. U verklaart te zijn geboren in het district Hodan, daar te zijn opgegroeid en er tot aan uw vertrek uit Somalië te hebben verbleven (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U voegt toe dat u nooit naar andere steden buiten Mogadishu bent gereisd en dat u voor uw vertrek uit Somalië nooit uit Hodan bent moeten vluchten (zie CGVS, p.5). U slaagt er echter niet in te specificeren waar in Hodan u precies woonde. Eerst stelt u dat u in de wijk Ahmed Gurey woonde en noemt u October als een tweede wijk van Hodan (zie CGVS, p.5). Later stelt u echter dat u in Hodan woonde en dat Ahmed Gurey, October en Shagaalaha aangrenzend zijn (zie CGVS, p.5 en 6). Gevraagd of u nog andere delen van de stad Mogadishu kan benoemen stelt u enkel dat het steeds oorlog was (zie CGVS, p.6). **U blijft steeds erg vaag wanneer u gevraagd wordt te zaken te situeren in Mogadishu of Hodan.** Gevraagd waar de luchthaven van Mogadishu zich bevindt stelt u dat het erg ver was. Gevraagd in welk deel van Mogadishu stelt u vaag dat het 'in het centrum van Mogadishu' was. (zie CGVS p. 6) Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de luchthaven van Mogadishu in het Waberi district ligt, wat zich in het zuidwesten van Mogadishu bevindt, vlak bij de kustlijn (zie informatie administratief dossier). Gevraagd welke verharde wegen er zich in het Hodan district bevinden, noemt u er slechts één – Wadnaha - die kan teruggevonden worden in de informatie waarover het CGVS beschikt (zie CGVS p. 7). U kan deze weg echter niet situeren in Hodan, noch de andere wegen die er volgens u zouden zijn. U stelt enkel dat ze in Hodan zijn, dat ze alle richtingen uitgaan en dat er bussen over rijden (zie CGVS p. 7). Bij het situeren van plaatsen, gebouwen of monumenten in Mogadishu noemt u geen enkele keer een andere district dan het Hodan district, waar u zelf stelt te wonen. Wanneer u na de pauze echter één van de districtsnamen wordt aangeboden (Waberi, zie CGVS p. 13) herkent u deze wel en stelt u dat het één van de zestien districten van Mogadishu is. Plots kan u deze ook alle zestien opnoemen. Aangezien u voordien geen enkele van de districten kon vermelden en ook geen enkel district noemde wanneer gevraagd naar zaken die zich buiten het Hodan district bevinden, komt deze opsomming erg ingestudeerd over. Bovendien benoemt u opnieuw één van de wijken van Hodan als district van Mogadishu (zie CGVS p. 13). Gevraagd welke van deze districten aan de zee grenst, stelt u dat het districten zijn en dat ze niet aan de zee grenzen. U stelt vervolgens dat Mogadishu niet aan de zee grenst, maar dat het een uur en half rijden is met de bus (zie CGVS p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter duidelijk dat Mogadishu vlak aan de kustlijn ligt en dat verschillende van zijn districten grenzen aan de zee (zie informatie administratief dossier). U stelt dat u acht jaar lang zaken verkocht op Bakara markt in Hodan (zie CGVS p. 9,10). Uw kennis over de Bakara markt laat echter te wensen over. Zo kan u niet specificeren of deze markt volledig in Hodan ligt of ook andere districten behelst (zie CGVS p. 10). U stelt eerst dat de markt enkel in Hodan ligt, waarna u zegt dat het in Mogadishu is en dat het een erg grote

markt is (zie CGVS p. 10). Het is weinig geloofwaardig dat u acht jaar lang op Bakara markt gewerkt zou hebben, maar dat u niet zou weten dat deze markt zich ook (en vooral) over Hawl Waadaag uitstrekt, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt. Tevens stelt u dat het de enige markt in Mogadishu is en dat er verder in Mogadishu geen markten zijn (zie CGVS p. 8). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt is Bakara markt weliswaar de grootste markt van Mogadishu, maar zijn er daarnaast nog verschillende andere markten, verspreid over de stad. **Uw bewering dat u gans uw leven in Mogadishu gewoond hebt is volstrekt ongeloofwaardig, gezien de gebrekkige kennis van u onmiddellijke leefomgeving.**

Verder kunnen wat betreft uw **gebrek aan politieke kennis** volgende opmerkingen worden gemaakt. Gevraagd wie er sinds 1991 de controle had over uw district stelt u dat Abdiquasim er president was, maar u kan niet specificeren wanneer. U stelt verder dat op dit moment Sheik Sharif president is, en dit sinds 2007. U weet ook dat Abdullahi Yussuf voor hem president was en u kan zijn clan noemen. (zie CGVS p. 10). Echter, u werd op dat moment niet gevraagd naar de presidenten van Somalië, maar u werd gevraagd wie er controle had over uw district. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of Sheik Sharif controle heeft over heel Mogadishu stelt u dat dit het geval is sinds 2007 (zie CGVS p. 11). Verder kan u geen enkele van de vele krijgsheren die volgens informatie waarover het CGVS beschikt controle hadden over Mogadishu noemen (zie CGVS p. 11). Wel stelt u nog dat Siad Barre ook een president was en dat hij vertrok in 2009. Echter, Siad Barre was dictator in de periode voor de burgeroorlog, die uitbrak in 1991 (zie informatie administratief dossier). **Dergelijke vergissingen maken uw vermeende Somalische identiteit volstrekt ongeloofwaardig.** Hieraan kan nog toegevoegd worden dat u weliswaar Al Shabaab kan noemen als een groep die momenteel vecht in Mogadishu, maar u kan niet schatten sinds wanneer dit zo is. Eerst stelt u dat ze al in Mogadishu zijn zo lang u volwassen bent, nadien schat u hun aanwezigheid op tien jaar (zie CGVS p. 11). Al-Shabaab kwam echter pas op in Somalië na de val van de Islamitische rechtbanken in 2006 en begon zich pas echt te verspreiden over Somalië in 2008 (zie informatie administratief dossier). Bovendien stelt u dat er voor de komst van Al-Shabaab geen problemen waren in Mogadishu, hetgeen verbazing wekt, vermits uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er voordien – sinds 1991 - gevochten werd tussen krijgsheren onderling, tussen de krijgsheren en de islamitische rechtbanken en vervolgens tussen de islamitische rechtbanken en het Ethiopische leger (zie informatie administratief dossier). Deze verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Somalië.

Wat betreft uw **etnografische kennis** dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u geen andere Somalische clans blijkt te kennen dan Ashraaf, Hawiye, Majerten en Darod (zie CGVS p. 4). Van de Ashraaf, uw eigen clan, kan u wel twee subclans noemen en van uw eigen subclan, Hussein, kan u drie van de vier onderverdelingen correct benoemen (zie CGVS p. 3). U noemt Majerten en Darod, maar u weet niet dat Majerten een subclan is van Darod (zie CGVS p. 6). Dit is eigenaardig aangezien u later in het gehoor wel kan aangeven dat de clan van Abdullahi Yussuf Darod, Majerten is (zie CGVS p. 10,11), wat een sterke aanwijzing is dat u deze informatie gewoon van buiten heeft geleerd, maar dat u eigenlijk niet weet waar die woorden juist voor staan. Verder kan u geen enkele subclan van Hawiye benoemen en kan u algemeen geen enkele andere clan of subclan benoemen (zie CGVS p. 4). **Uw gebrek aan kennis over de Somalische clans ondergraaft opnieuw de geloofwaardigheid van uw beweerde Somalische nationaliteit.** Gestructureerde clancontacten bepalen immers het sociaal en economisch leven in Somalië en de kennis hiervan is onmisbaar voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten en conflicten. Daarenboven is het clansysteem in Somalië determinerend voor de opbouw van de samenleving (zie informatie administratief dossier). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u geen andere clans in Somalië dan de hierboven genoemde zou kennen.

Gezien uw ontoereikende kennis, zoals hierboven duidelijk blijkt, heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

U legde geen stavingstukken voor die uw echte identiteit of nationaliteit, zouden kunnen bevestigen. Wel legde u een rapport kinesitherapie en een medisch certificaat voor. Uw medische situatie staat echter los van de asielprocedure.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U hebt immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg hebt u dan ook niet aangetoond dat u een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen bij een terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert in een eerste en enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (wet van 29 juli 1991) en van artikel 62 vreemdelingenwet.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Voor zover een kandidaat-vluchteling geen waarheidsgetrouwe identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst, vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De Raad stelt in deze nog vast dat verzoekster stelt een Somalisch paspoort

te hebben maar dit in Mogadishu te hebben achtergelaten (verklaring vraag 21) en dat haar kinderen nog altijd in Mogadishu zijn (verklaring vraag 16).

De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om haar Somalische afkomst en herkomst geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

3.1.1. Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift de zaken die ze wel wist te vertellen. Gezien verzoekster 16 districten heeft kunnen opsommen, begrijpt ze niet waarom de CGVS meent dat dit een ingestudeerd karakter heeft. Verzoekster deelde mee dat de luchthaven op anderhalf uur rijden ligt, waarbij zij meent dat uit de schaal van het plan kan worden afgeleid dat er toch zeker 100km is tussen verzoeksters woonplaats en de luchthaven. Ze heeft tevens de bekendste markt meegedeeld. Gezien verzoekster niet de administratieve grenzen van districten nauwkeurig kan weten, kon ze onmogelijk antwoorden op die vraag. Verzoekster ging niet vaak naar andere districten gezien de veiligheidssituatie daar nogal tamelijk gevaarlijk is. Verzoekster is zelf niet naar de kust geweest en was er niet van op de hoogte. Ze haalde tijdens het gehoor aan dat er meerdere wegen waren, maar dat ze de namen niet kende. Ze kon verschillende presidenten opsommen, waarbij ze zelfs de clan kon opsommen, maar kon deze niet in de tijd situeren. Ze kon zelfs de dictator opsommen ten tijde van de burgeroorlog in 1991. Aangaande de aanwezigheid van de Al Shabaab heeft verzoekster een verkeerde inschatting gedaan. Verzoekster benadrukt de etnografische aspecten die ze wel wist.

3.1.2. Verzoekster gaat op diverse punten volledig voorbij aan de motivering van de bestreden beslissing. Aangaande de locatie van de luchthaven, stelt de Raad vast dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat deze 3 à 4 km van het Hodan district ligt, wat volkomen tegenstrijdig is aan verzoeksters verklaringen dat “*erg ver van ons*” is (gehoor p. 6), te meer nu het redelijk is te veronderstellen dat de vliegtuigen bij het stijgen en landen zichtbaar zijn bij een dergelijke korte afstand. Het is evenmin ernstig dat verzoekster niet weet dat Mogadishu aan de zee ligt, dat ze stelt dat het “*een uur en half met de bus*” is (gehoor p. 6, p. 13). Evenmin is ernstig dat verzoekster meent dat Bakara de enige markt in Mogadishu is (gehoor p. 8), dat Siad Barre vertrok in 2009 en dat er voor de Al Shabaab geen problemen waren (gehoor p. 12), wiens komst verzoekster daarenboven (zeer) foutief in de tijd situeert. Ook verzoeksters etnografische kennis is verregaand ondermaats. Verzoeksters aangemeten Somalische herkomst komt aldus volledig ongeloofwaardig en verzonnen voor, te meer verzoekster voorhoudt onafgebroken sinds haar geboorte – dus ongeveer 45 jaar lang – in Mogadishu te hebben gewoond en gedurende 8 jaar gewerkt te hebben als marktkraamster, zodat zij derhalve over een doorgedreven geografische, etnografische en politieke kennis ter zake had moeten beschikken. Minstens had verzoekster moeten kunnen toelichten hoe de situatie in haar land en eigen omgeving grondig veranderde na het vertrek van Siad Barre. Verzoekster toont niet aan ooit in Somalië verbleven te hebben.

3.1.3. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.1.4. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het betwisten en negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het uiten van bonte en foutieve beweringen

en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.2. Daar waar verzoekster nog diverse passages uit het Nederlandse ambtsbericht 2012 inzake Somalië citeert, wijst de Raad erop dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Verzoekster blijft hier in gebreke enige band met Somalië aan te tonen, zodat deze bijgevoegde landeninformatie niet relevant is.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoekster geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van haar asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoekster in geval van terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wat artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat verzoekster geen band aantoonst met Somalië. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeksters Somalische afkomst uit Hodan, Mogadishu allerm minst geloofwaardig is, zelfs verzonnen voorkomt. Dientengevolge is evenmin aannemelijk gemaakt dat verzoeksters vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië.

Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

5.1. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK